

ויזדק הפהו את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
 מזבח והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה ולא
 יזבחה עוד את זבחתם לשעיר אשור הם זנים
 אחריהם חסת עולם תהיה זאת להם לדדתם
 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן
 הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או
 זבח ואלפתח אהל ביושר לא וכי אמי לעשות
 אתו ליהוה וזכרת האיש ההוא מעמיו
 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר
 בתוכם אשר יאכל כל הדם ונתת פני בנפש
 האכלת את הדם והכרתיו אתה מקרב עמיהו
 נפש הנפש בדם היא ואני נתתי לכם ער
 המזבח לכפר על נפשתיכם כיהיה הדם הוא בנפש
 יכפרו על פני אמהתי לבני ישראל כל נפש
 מפס לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא תאכל
 דמו ^{לית} ואיש איש מבני ישראל ומן הגר
 הגר בתוכם אשר יעור עור חיה או עוף
 אשר יאכל ושפר את דמו וכסחה בעפרו
 נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמל לבני
 ישראל ^{לית} כל בשר לא תאכלו מי נפש כל
 בשר דמו הוא כל אכלו זכרתו וכל נפש
 אשר תאכל נפלה וטרפה באזרח וטור וכנס
 בצדו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהרו
 ואם לא יכפר ובשרו לא ירחץ ונשא עונו
 וירפה יהוה אל משה לאמר דבר

שם: יזכר יעלה עלה לחייב
 על הוקטיר זכרים בחוץ
 סוחרת בחוק שיזם טחט
 יחד והעלה הכח שנהם
 חייבין: ונכרת זרע נכרת
 ויוויו נכרתו סרס: לפי ש
 בנפש יספר יסל לא יהיה
 חייב אלא על דם המוקדש
 על לוח סרס: ונכרת
 פני פניו שולי פניו
 זני מל עשיו ועסק ק
 כנפש הכשר שולס
 כשכרייה כדס היין
 תלויה לפק עסקן לסע
 על נפש הזרם: טבא
 נפש וכפלק על הנפש:
 ל נפש ויס יהוה
 גדולים על הקטנים: אסור
 יעוד יין יא לא יעד
 יאווין וסעלקין משתל
 ינד: אשר יאכל פניו
 לטמאיים: דמו כפשוטן הוין
 דמו הוין ונחוקס נפש
 טחנפש הוין חיים דסוסאר
 אטון זכר נפש לטון נכה:
 אשר תחול עלה וטרפה טבלת
 ען: טהור דס חסר טוין לה
 טוויה אלא טענת טבלעת
 ככרת חלטה: ולוידך סו
 טוטמין כוסלה וטריסר
 האווירה סוין לו נכסה אלו
 לרדס: וק טשן יסל טהא
 טבלת ען: טוטת וטוויה
 ככרת חלטה: על טריס יי
 טייט טוין טריס יעל ען
 טויט טוין טוין טריסר:
 וטויט עקן אס יויל קדש
 יו יכס לוקדש חייב טווין
 זכר טויט טוין טוין: וכשרן
 לא יחץ וטויט עקן: על חייט
 וטויט עקן טוין ועל כנס כנס
 כחוקתו

אע עשה אונק: פועל
 מופעל: והטמות
 וכליות: וטולת כן תחול
 בעעוך על ויה שעשית:
 חסלת

ויזדק הפהו את הדם על מזבח יהוה פתח אהל
 מזבח והקטיר החלב לריח ניחח ליהוה ולא
 יזבחה עוד את זבחתם לשעיר אשור הם זנים
 אחריהם חסת עולם תהיה זאת להם לדדתם
 ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן
 הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עלה או
 זבח ואלפתח אהל ביושר לא וכי אמי לעשות
 אתו ליהוה וזכרת האיש ההוא מעמיו
 ואיש איש מבית ישראל ומן הגר הגר
 בתוכם אשר יאכל כל הדם ונתת פני בנפש
 האכלת את הדם והכרתיו אתה מקרב עמיהו
 נפש הנפש בדם היא ואני נתתי לכם ער
 המזבח לכפר על נפשתיכם כיהיה הדם הוא בנפש
 יכפרו על פני אמהתי לבני ישראל כל נפש
 מפס לא תאכל דם והגר הגר בתוכם לא תאכל
 דמו ^{לית} ואיש איש מבני ישראל ומן הגר
 הגר בתוכם אשר יעור עור חיה או עוף
 אשר יאכל ושפר את דמו וכסחה בעפרו
 נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמל לבני
 ישראל ^{לית} כל בשר לא תאכלו מי נפש כל
 בשר דמו הוא כל אכלו זכרתו וכל נפש
 אשר תאכל נפלה וטרפה באזרח וטור וכנס
 בצדו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהרו
 ואם לא יכפר ובשרו לא ירחץ ונשא עונו
 וירפה יהוה אל משה לאמר דבר

בעים וריהוד בארעה
 והתיבתי טמאתך ממך
 ונחלה פד לשוני הגוים
 וירעה כי אני יהוה
 חסלת

ועל דבר אשר היו בתוכ
 בתוכו היעמד לכך
 אם תחוקנה ידך
 לייים אשר אני עשה
 אתך אני ביהוד
 דברתי ועשיתי
 והפיצתי אתך